

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobkyně: **Sitim s. r. o.**
se sídlem Za návsí 268/6, 106 00 Praha 10 – Záběhlice
zastoupena Mgr. Ondřejem Dlouhým, advokátem
Advokátní kanceláře ERHARTOVÁ VÍTEK & PARTNERS
se sídlem Šafaříkova 17/201, 120 00, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245/2

za účasti
1) O. J.
2) ZO ČSOP „Křižánky – Jičín“
se sídlem Robousy 189, 506 01 Jičín
a 3) Společenství vlastníků jednotek B. Němcové 47 v Jičíně
se sídlem B. Němcové 47, 506 01 Jičín
zastoupené G. B.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2018, č. j.: KUKHK-18723/ZP/2018-5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou nadepsanému krajskému soudu dne 17. 8. 2018 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2018, č. j.: KUKHK-18723/ZP/2018-5, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Jičín, odboru životního prostředí, ze dne 30. 1. 2018, č. j. MuJc/2018/2930/ZP/Smo, a toto potvrzeno. Tímto prvoinstančním správním rozhodnutím byl vyhlášen platan javorolistý na pozemkové parcele č. 266/1 v katastrálním území Jičína (dále i jen „*platan*“) podle § 46 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „*zákon o OPK*“) památným stromem. Žalobkyně měla žalované rozhodnutí za nezákonné, a proto jej napadla včas podanou žalobou, v níž navrhovala jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalobkyně brojila v žalobě proti vyhlášení platanu památným stromem a jeho ochrannému pásmu plynoucímu přímo ze zákona. K jejím jednotlivým námitkám se vrátí krajský soud dále. Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 19. 9. 2018 v podstatě následujícím způsobem.

*„Krajský úřad považuje námitky žalobce v posuzovaném případě za neoprávněné. Obecně se při hodnocení návrhu na vyhlášení památného stromu hodnotí řada kritérií a hodnot – hodnota dendrologická, ekologická, krajinotvorná a estetická, hodnotí se vitalita i zdravotní stav dřeviny, důležité mohou být např. i historické události vázané ke konkrétní dřevině. Ve správním řízení byly jako důkazy předloženy tři dendrologická posouzení předmětného stromu. Dendrologický posudek, který vypracoval Ing. M. K., Ph.D., (dále jen „*dendrologický posudek*“); Odborné stanovisko č. j. 02388/VC/2016 Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Východní Čechy, Jiráskova 1665, 530 02 Pardubice (dále jen „*odborné stanovisko AOPK*“) a Znalecký posudek č. 6/4/16 zpracovaný Ing. M. S., pro potřeby oddělení památkové péče městského úřadu (dále jen „*znalecký posudek*“). Tato tři dendrologická posouzení se shodují, že předmětný strom je výjimečným jedincem s nadprůměrnou kvalitou z hlediska vitality, zdravotního stavu, sadovnické hodnoty i estetické kvality, který si zaslouží nejvyšší dostupnou ochranu. Předmětný strom je umístěn ve vnitrobloku domů, ale jak je zřejmé i z doložené fotodokumentace, je tato dřevina vzhledem ke své velikosti viditelná též z dálkových pohledů. Dle názoru krajského úřadu se jedná o mimořádného jedince, pro platan javorolistý (*Platanus acerifolia*) s charakteristickým vzrůstem, který je jedinečným stromem v rámci celého regionu Jičínska (pozn. stromy daného druhu jsou památnými např. v zahradě Kinských v Praze na Smíchově, v Praze na Karlově náměstí či Na Kampě). Dle názoru krajského úřadu postupoval městský úřad při vyhlášení předmětného stromu za památný v souladu se správním řádem, zákonem a jeho prováděcími právními předpisy. Ustanovení § 46 odst. 3 zákona upravuje možnost, nikoliv povinnost orgánu ochrany přírody vyhlásit ochranné pásmo památného stromu, je-li třeba památné stromy zabezpečit před škodlivými vlivy z okolí. Městský úřad v tomto případě ochranné pásmo nevyhlásil s tím, že považuje ochranu vyhlášeného památného stromu vyplývající z ust. § 46 odst. 2 zákona za dostatečnou. K tomu krajský úřad dále sděluje, že pokud orgán ochrany přírody nevyhlásí ochranné pásmo památného stromu, má každý památný strom ex lege základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výši 130 cm nad zemí. V tomto pásmu není dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace. Podle názoru krajského úřadu*

není přitom rozhodné, zda v době rozhodování správního orgánu některé ze škodlivých činností reálně brozí či nikoli (např. původně uvažovaná demolice plechové otevřené garáže, nad kterou dřevina větvemi zčásti zasahuje), neboť ochranné pásmo památného stromu je vymezeno pro futuro, tj. pro všechny možné v budoucnosti potencionálně prováděné činnosti, a to jak škodlivé činnosti směřující k nadzemní, tak i podzemní části dřeviny.

(-)

Krajský úřad konstatuje, že městský úřad závěry ústního jednání, které se konalo v rámci odvolacího řízení dne 23. 11. 2017 na místě samém, tj. na p. p. č. 274/1 a 266/1 v k. ú. Jičín, respektoval. Na předmětném jednání nebylo dohodnuto, kudy povede hranice případného vyhlášeného ochranného pásma vyhlášeného památného stromu, jak je popsáno v protokolu z tohoto ústního jednání ze dne 23. 11. 2017. Na místě samém byl ověřován rozsah ochranného pásma stanoveného předmětným rozhodnutím. Bylo konstatováno, že ve spisu obsažená písemnost, která obsahovala souhlas s odstraněním stavby – plechové otevřené garáže na p. p. č. 274/1 v k. ú. Jičín - je v současné době již překonaná a majitel stavby (společnost Sitim s.r.o.) v nejbližší době neuvažuje o jejím odstranění. Zástupci společnosti Sitim s.r.o. trvali na dříve uplatněných námitkách proti vyhlášení předmětného stromu za památný, pokud by snad ale přesto k vyhlášení památného stromu došlo, souhlasili by s vyhlášením ochranného pásma pouze na p. p. č. 266/1 v k. ú. Jičín. K této skutečnosti se ostatní, na místě přítomní účastníci řízení, nevyjádřili. Na místě samém tedy nebylo se zástupci krajského úřadu dohodnuto, že ochranné pásmo bude stanoveno pouze na p. p. č. 266/1 v k. ú. Jičín; stanovení rozsahu ochranného pásma náleželo prvoinstančnímu správnímu orgánu v novém řízení o vyhlášení památného stromu. Krajský úřad prvoinstančnímu orgánu ochrany přírody uložil, aby v novém řízení o vyhlášení památného stromu stanovil ochranné pásmo (bude-li jej samostatně vyhlášovat) jednoznačně a jeho rozsah řádně odůvodnil. Prvoinstanční správní orgán měl posoudit naplnění kritéria mimořádné významnosti stromu ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona, což učinil. Ochranné pásmo v žalobou napadeném rozsahu stanovené podle § 46 odst. 3 zákona zajistí v případě předmětné dřeviny, a to i s ohledem na její habitus, vlastnosti druhu i polohu v místě - dostatečnou ochranu její podzemní i nadzemní části před škodlivou činností, která by mohla v budoucnu nastat (stavební činnost, terénní úpravy, umístění inženýrských sítí apod.).“

3. Pokud jde o další žalobní námitky, odkázal se žalovaný na odůvodnění žalovaného rozhodnutí s tím, že má za to, že v něm byly namítané skutečnosti dostačujícím způsobem odůvodněny. Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.
4. Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 5. listopadu 2019. Jeho účastníci při něm setrvali na svých dosavadních stanoviscích k věci. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že správní orgány zúčastněné na řízení vycházely při svém rozhodování z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, neboť nebyly náležitě zjištěny skutečnosti odůvodňující prohlášení platanu za památný strom. Dále poukazoval na nesprávný výklad § 46 zákona OPK, v důsledku čehož mělo dojít k necitlivému porušení veřejných subjektivních práv žalobkyně. Správní orgán podle něho rezignoval na vymezení původně zamýšleného ochranného pásma platanu, neboť je nestanovil a jeho rozsah ponechal na znění zákona.
5. Žalovaný, jakož i přítomná osoba zúčastněná na řízení, se odkázali na svá dosavadní vyjádření a postoje k věci. Zástupce žalobce navrhoval opatřit k důkazu znalecký posudek, a to za účelem zjištění rozsahu kořenového systému platanu a prvků jeho

jedinečnosti, výjimečnosti a ojedinělosti. Tomuto návrhu krajský soud nevyhověl (o tom ještě dále). Další účastníci jednání návrhy na doplnění dokazování neměli. K dotazu soudu osoba zúčastněná na řízení uvedla, že koruna platanu zasahuje nad plechovou stavbu garáže a že dle jejího názoru zasahuje pod tuto budovu i kořenový systém platanu, neboť ten se v daném místě nacházel dříve, než zmíněná stavba. Poté krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

6. Jak bylo ze správního spisu zjištěno, řízení, na jehož konci Městský úřad Jičín, odbor životního prostředí (dále jen „*správní orgán*“ či „*prvoinstanční správní orgán*“), vyhlásil platan za památný strom, bylo zahájeno k návrhu osoby zúčastněné na řízení O. J., a to ze dne 23. 7. 2015. V jeho průběhu prvoinstanční správní orgán rozhodoval opakovaně ve věci, a to poprvé rozhodnutím ze dne 15. 5. 2017, č. j. MuJc/2017/13133/ZP/Smo. Výrokem I. tohoto rozhodnutí byl platan vyhlášen za památný strom a byly v něm stanoveny podmínky jeho ochrany (že veškeré zásahy do památného stromu včetně ošetření lze vykonávat jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody, v okolí dřeviny že není možné provádět stavební činnost, terénní úpravy, hluboké výkopové práce a používat chemické prostředky a že údržba pozemku v okolí památného stromu musí být prováděna tak, aby nedošlo k mechanickému či jinému poškození). V jeho výroku II. bylo stanoveno ochranné pásmo v rozsahu kruhu o poloměru 13 m od středu kmene, a to ještě s dalším jeho upřesněním. Mimo jiné bylo omezeno „*na severní a severovýchodní straně vzdálenějším obvodem plechové otevřené garáže*“ situované na stavební parcele č. 274/1 (ve vlastnictví žalobkyně). Dále v něm byly vymezeny činnosti, které není možno v ochranném pásmu provádět, jakož i konstatováno, že veškeré zásahy a opatření v něm lze vykonávat jen se souhlasem orgánu ochrany přírody. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je zmínka, že podle regulačního plánu historického jádra města Jičín se na parcele č. 274/1 předpokládá výstavba objektu pro podnikatelské aktivity. Je tak zřejmé, že jde o prostor, v němž se veřejné zájmy na ochraně platanu a soukromé zájmy na budoucí výstavbě dostávají do vzájemné kolize.
7. Svědčí o tom ostatně i listiny nacházející se ve správním spisu, vydané tamním stavebním úřadem na základě žádostí žalobkyně. Konkrétně jde o územní rozhodnutí č. 164/2014, ze dne 27. 8. 2014, na němž je poznámka rukou „*zrušeno 29. 4. 2015*“, a stavební povolení ze dne 4. 5. 2015, č. j.: MuJc/2015/12418/SU/SuJ, jejichž předmětem je stavba kulturně relaxačního centra na pozemcích par. č. 274/1 a 1174/1. Dále je ve správním spisu souhlas k odstranění plechové stavby (garáže) na poz. parc. č. 274/1 ze dne 21. 7. 2014.
8. Proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ze dne 15. 5. 2017, č. j. MuJc/2017/13133/ZP/Smo, podala žalobkyně odvolání, na základě něhož je žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 8. 2017, č. j. KUKHK-23063/ZP/2017, zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu správnímu orgánu k novému projednání. Dospěl totiž k závěru, že v něm byly stanoveny podmínky ochrany památného stromu v rozporu se zákonem, že prvoinstanční správní orgán v rozhodnutí stanovil přísnější ochranný režim, než ukládá zákon o ochraně OPK.
9. Podruhé rozhodl prvoinstanční správní orgán o vyhlášení platanu za památný strom a jeho ochranném pásmu rozhodnutím ze dne 20. 9. 2017, č. j.: MuJc/2017/25373/ZP/Smo. Pokud jde o ochranu platanu, prvoinstanční správní orgán vymezil v jeho výroku II. ochranné pásmo zcela stejným způsobem, jako v rozhodnutí

předcházejícím, jen s tím rozdílem, že vypustil podmínky jeho ochrany. V odůvodnění rozhodnutí konstatoval existenci plechové kůlny na parcele č. 274/1 po dobu cca 40 let, pod níž se nedají předpokládat aktivní a živé kořeny platanu a že mimo její stávající půdorys by neměly být prováděny jakékoli stavební práce či práce se stavbou související. Pro případ, že by žalobkyně chtěla v tomto prostoru postavit stavební objekt, upozorňoval ji prvoinstanční správní orgán na možná úskalí takového záměru s ohledem na ochranu platanu. V souladu s § 46 odst. 3 zákona o OPK poučil žalobkyni o tom, co není dovoleno v ochranném pásmu památného stromu.

10. Rovněž proti tomuto druhému rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 12. 2017, č. j. KUKKHK-33794/ZP/2017-8. A to tak, že rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ze dne 20. 9. 2017, č. j.: MuJc/2017/25373/ZP/Smo, opět zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Dospěl totiž k závěru, že ochranné pásmo je v něm vymezeno nejednoznačně, neboť plechová garáž stojící na stavební parcele č. 274/1 může být kdykoliv odstraněna a poté by již nebylo možné přesně stanovit hranici ochranného pásma. To byl také důvod zrušení prvoinstančního správního rozhodnutí. Žalovaný měl též za to, že nebylo řádně zdůvodněno, proč byl pozemek pod plechovou garáží vůbec zařazen do ochranného pásma, když se nedá předpokládat, že by pod ní byly aktivní a živé kořeny platanu. Zároveň doporučoval, aby byla v dalším řízení stanovena hranice ochranného pásma tak, aby o ní nemohly být pochybnosti.
11. Vzhledem k tomu musel prvoinstanční správní orgán projednat žádost O. J. ve věci vyhlášení platanu za památný strom potřetí. Dospěl přitom k závěru (viz rozhodnutí ze dne 30. 1. 2018, č. j.: MuJc/2018/2930/ZP/Smo, sp. zn.: ŽP-02/24031/2016/Smo), že platan splňuje zákonné předpoklady kladené na památné stromy, a proto jej za takový vyhlásil.
12. Rozhodnutí odůvodnil tím, že jde o esteticky významnou dřevinu pro bezprostřední okolí, mohutnou solitéru, umístěnou sice ve vnitrobloku domů, ale vzhledem ke své velikosti viditelnou z dálkových pohledů z okolních ulic v Jičíně. Jedná se o mohutný strom s rovným, průběžným kmenem, přičemž má souměrně vyvinutou korunu, která je mírně omezena ze strany domu v jeho blízkosti. Koruna stromu výrazně převyšuje hřebeny okolních domů a je viditelná z ulice Kollárova, Komenského náměstí a především z jižní strany z ulice Na Tobolce.
13. Dále správní orgán konstatoval, že z § 46 odst. 1 zákona OPK nevyplývá, že by nebylo možno vyhlásit za památný takový strom, který se nachází v zastavěném území obce. Vycházel rovněž ze skutečnosti, že zdravotní stav platanu je hodnocen jako dobrý a strom nejeví známky napadení chorobami. A pokračoval s tím, že platan roste na pozemku, který je součástí areálu parních, vanových, rašelinných a uhličitých lázní, které v roce 1905 zřídilo město Jičín. V této době podle dobových fotografií byl před objektem lázní park a zde byl vysazen předmětný platan. Proto se lze podle něho oprávněně domnívat, že stárí platanu je více než 100 let, neboť souvisí s historickou stavbou lázní.
14. Ke skutkovému stavu věci správní orgán uvedl, že v průběhu řízení byly opatřeny celkem tři posudky, a to dendrologický posudek Ing. K., Ph.D., ze dne 23. 7. 2015, odborné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, regionálního pracoviště Východní Čechy ze dne 29. 8. 2016, č. j. 02388/VC/2016, a znalecký posudek Ing. S. č. 6/4/16. Ze všech těchto podkladů lze dovodit, že se jedná o výjimečného jedince

s nadprůměrnou kvalitou z hlediska vitality, zdravotního stavu, sadovnické hodnoty i estetické kvality, který si zaslouží veškerou dostupnou ochranu. Obvod kmene platanu ve výšce 130 cm nad zemí byl v době rozhodování 401 cm, jeho výška 29 m, šířka koruny 24 m a stáří více jak 100 let. K případné realizaci stavebního záměru na sousedním pozemku parc. č. 274/1 (ve vlastnictví žalobkyně) prvoinstanční správní orgán uvedl, že by stavebník musel počítat s určitými omezeními s ohledem na ochranu platanu. V tuto chvíli tedy příslušný orgán ochrany přírody jednoznačně nevyloučil uskutečnění shora zmíněného stavebního záměru.

15. K dosavadnímu rozhodování o ochranném pásmu platanu uvedl prvoinstanční správní orgán následující:

„Původně bylo ochranné pásmo na pozemku st. p. č. 274/1 k.ú. Jičín určeno plochou zastavěnou stávající plechovou garáží. Podle názoru odvolacího orgánu může být plechová garáž kdykoli odstraněna a tím bez geodetického zaměření nebude hranice možné přesně určit. Tento názor správní orgán prvního stupně respektuje a v nově vydaném rozhodnutí nestanovuje a nevyhláší ochranné pásmo s tím, že v ust. § 46 odst. 2 zákona o ochraně přírody je dostatečně stanovena základní ochranná podmínka – památné stromy je zakázáno poškozovat, ničit a rušit v přirozeném vývoji. Dále obecně platí dle § 46, odst. 3 zákona o ochraně přírody, že jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody lze provádět v základním ochranném pásmu škodlivé činnosti jako např. výstavba, terénní úpravy, odvodnění a chemizace.“

16. Správní orgán uzavřel odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 30. 1. 2018 ohledně ochrany platanu s tím, že *„Při hodnocení návrhu na památné stromy obecně se hodnotí řada kritérií a hodnot – hodnota dendrologická, ekologická, krajinotvorná a estetická. Ze získaných podkladů – posouzení odborníků tj. dendrologický posudek Ing. K., Ph.D., posouzení AOPK ČR a posudek Ing. S. vyplývá, že uvedené hodnoty stromu jsou vysoké a všechny posudky doporučují vyhlášení platanu javorolistého na pozemku parc. č. 266/1 v katastrálním území Jičín za památný strom. Předmětný strom je ukázkou průniku víceúčelové ochrany, kdy se jedná o mohutnou, esteticky důležitou dřevinu vynikající svým vzrůstem, věkem a vhodně doplňující kulturní památku. Právě tyto okolnosti vedly k vyhlášení stromu jako památného.“*
17. Žalobkyně podala odvolání i proti tomuto třetímu rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ze dne 30. 1. 2018. Žalovaný o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, a protože se se závěry správního orgánu ztotožnil, odvolání žalobkyně zamítl a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrdil.
18. Žalobkyně napadla žalované rozhodnutí předně s tím, že správní orgány nezjistily skutkový stav věci natolik úplně, aby na jeho základě bylo vůbec možné rozhodnout o vyhlášení platanu za památný strom. Má za to, že skutková zjištění měla spočívat na zjišťování takových konkrétních okolností, ze kterých lze usuzovat na mimořádnou významnost dotčeného stromu. Namísto toho prý žalovanému postačoval za dostatečný podklad pro skutková zjištění toliko dendrologický posudek, který byl předložený společně se žádostí o prohlášení stromu za památný, znalecký posudek Ing. S. a skutková zjištění uvedená v odborném stanovisku Agentury ochrany přírody a krajiny a dobové fotografie. Podle žalobkyně ale byly a jsou tyto podklady pro zjištění skutkového stavu, na jehož základě by bylo možno rozhodnout o památnosti platanu, zcela nedostatečné. Ze shromážděných podkladů totiž podle ní vyplývá pouze to, že se jedná o jedince s

nadprůměrnou kvalitou z hlediska vitality, zdravotního stavu, sadovnické hodnoty i estetické kvality.

19. Žalobkyně zpochybňovala věrohodnost dendrologického posudku vypracovaného Ing. M. K., Ph.D., který byl předložen společně se žádostí o prohlášení platanu za památný, a to pro důvodné pochybnosti o jeho objektivní výpovědní hodnotě, neboť byl zhotoven zjevně na objednávku navrhovatelky vyhlášení platanu za památný. Krom toho v něm nelze podle žalobkyně nalézt ani žádnou informaci o jeho mimořádnosti či výjimečnosti, neboť závěry tohoto posudku svědčí pouze o tom, že se jedná o strom, jehož zjištěná vitálnost a zdravotnost svědčí pouze o „*jeho perspektivě pro budoucnost*.“ Podle žalobkyně by ale neměla být perspektivnost stromu podstatným hlediskem posouzení jeho mimořádnosti ve smyslu § 46 odst. 1 zákona OPK, hypoteticky například za 100 let.
20. Podle žalobkyně je tak konstatování o mimořádnosti platanu založeno na subjektivním hodnocení a pocitech autora posudku, jemuž se zřejmě strom líbí, a proto jej označil za *nádherný majestátní strom*. Ohledně roviny subjektivních pocitů a dojmů o tom, zda se jedná nebo nejedná o „*nádherný*“ strom, má žalobkyně za to, že takové soudy nemohou být předmětem posouzení a zejména nesmí a nemůže být takové subjektivní kritérium obsaženo v závěru odborného posouzení.
21. Žalobkyně zpochybňovala i odborné stanovisko vypracované Agenturou přírody a krajiny České republiky dne 19. 8. 2016. Podle ní trpí stejnými vadami a absencí důvodů, navíc je v něm pouze hodnocení zdravotního stavu a hodnocení vitality platanu, jakož i jen lakonický popis samotného stromu a jeho umístění. Sice zmiňuje, že strom plní estetické a ekologické funkce a svými parametry splňuje kritéria pro kategorii památného stromu, ovšem bez dalšího odůvodnění. Obsahem znaleckého posudku Ing. M. S. je pak zodpovězení otázek spojených s dotčením zájmů památkové péče, zda nová výstavba na pozemku žalobkyně může ovlivnit kořenový systém platanu. Ani předmětem tohoto posouzení opět nebylo zjišťování objektivních kritérií, z nichž by bylo možno dovodit, že předmětný platan je natolik výjimečný, aby byl vyhlášen za památný strom. Ze znaleckého posudku Ing. M. S. tedy rovněž nevyplývá, že platan splňuje znaky mimořádnosti či výjimečnosti.
22. K uvedenému žalobkyně dodala, že „*dle běžně dostupných informací je platan javorolistý ve městech hojně pěstovaná okrasná dřevina, často dosahující značných rozměrů, s výškou až 40 m, se šířkou koruny až 35 m a obvodem kmene až 6 m, dožívající se několika set let*. Žalobce tak má za to, že též k těmto skutečnostem, které byly obsahem například jeho vyjádření ze dne 26. 1. 2017, mělo být přihlédnuto a měly být z hlediska odborného též přezkoumány.“ Výše uvedené vady by mohly být podle žalobkyně napraveny doplněným dokazováním, které by spočívalo na skutečně kvalifikovaném znaleckém posudku, který by hodnotil výjimečnost posuzovaného stromu z hlediska objektivně zjistitelných kritérií a jeho stáří.
23. V souvislosti s předpoklady vyhlášení památných stromů se žalobkyně dovolávala rovněž metodického pokynu Ministerstva životního prostředí k vyhlášení památných stromů, jejich skupin a stromořadí, podle něhož by se o takovou dřevinu mohlo jednat, pokud je vynikající svým vzrůstem, věkem, významné krajinné dominanty, jedná-li se o zvláště cenné introdukované dřeviny a v neposlední řadě o dřeviny historicky cenné, které jsou památníky historie, připomínají historické události nebo se k nim vážou různé pověsti a báje. Zmínila též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 4 As 84/2013, z něhož vypíchl, že hledisko „*mimořádného významu*“ mohou

zakládat i skutečnosti, že strom je vynikající svým vzrůstem nebo věkem, nicméně toto musí být založeno na ojedinělosti a raritnosti. A protože pak ze správního spisu takové skutečnosti neplynou, má žalobkyně za to, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu pro jeho vnitřní rozpornost a nedostatek důvodů spatřoval též v tom, že *„Rozhodnutí městského úřadu bylo dle žalobce vydáno v rozporu se závazným právním názorem žalovaného, který mu uložil se v novém rozhodnutí vypořádat se skutečnostmi, že stanovil ochranné pásmo rozsahu zasahujícím na pozemek žalobce, ačkoli se zde nenachází žádné aktivní kořeny předmětného platanu. Žádnou z těchto skutečností se však městský úřad ve svém rozhodnutí ze dne 30. 1. 2018 nezabýval.“*

24. Potud byla shrnuta žaloba až na stranu osmou, a jak je z uvedeného zřejmé, byla v této její části namítána nezákonnost rozhodnutí o vyhlášení platanu za památný strom vydaného podle § 46 odst. 1 zákona o OPK. Těmto žalobním námitkám ale nemohl krajský soud vyhovět, a to již s ohledem na konstantní soudní judikaturu, obsaženou např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 84/2013-33, v němž se k uvedené problematice uvádí následující (dále citace z bodu 16 odůvodnění tohoto rozsudku):

„K nesprávnému posouzení otázky naplnění podmínek podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona o ochraně přírody, podle kterého „mimořádně významné stromy, jejich skupiny a stromořadí lze vyhlásit rozhodnutím orgánu ochrany přírody za památné stromy“ Nejvyšší správní soud poznamenává, že z dikce citovaného předpisu zjevně nevyplývá, že za památný strom lze vyhlásit pouze krajinnou dominantu, zvláště cennou introdukovanou dřevinu, případně dřevinu historicky cennou; případně že strom musí splňovat všechny tyto podmínky kumulativně. Zákon v tomto směru používá neurčitý pojem „mimořádně významný“, pod jehož rozsah lze zařadit nejen vlastnosti, na které poukazuje stěžovatel, ale i skutečnost, že strom je vynikající svým vzrůstem, věkem. Právě tato okolnost spočívající ve vitálnosti stromu, jež zakládá ojedinělost a raritnost, vedla k vyhlášení stromu jako památného. Nejvyšší správní soud nepovažuje závěr správních orgánů za nesprávný, za nezákonný, případně za takový, kterým by bylo zneužito správní uvážení. Jak totiž vyplývá z obsahu správního spisu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí, správní orgány shromáždily dostatek podkladů, které popisují mimořádnou vitalitu předmětného stromu (přičemž tato skutková zjištění nezpochybňuje ani samotný stěžovatel), jež podle názoru Nejvyššího správního soudu zakládá jeho mimořádnou významnost ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona o ochraně přírody.“

25. Odůvodnil-li tedy prvoinstanční správní orgán rozhodnutí tím, že jde o esteticky významnou dřevinu pro její okolí, o mohutnou solitéru se souměrně vyvinutou korunou, že zdravotní stav platanu je velmi dobrý, přičemž tento strom má vztah i k historii daného místa, neboť byl zcela nepochybně součástí areálu lázní zřízeného městem Jičín v roce 1905, nemá ani krajský soud sebemenších pochyb o tom, že v daném případě byly naplněny zákonné podmínky pro vyhlášení platanu rostoucího na pozemkové parc. č. 266/1 v k. ú. Jičín jako památného stromu. Zvláště když prvoinstanční správní orgán shromáždil pro toto své rozhodnutí dostatek odborných podkladů, z nichž bylo možno dojít k závěru o mimořádnosti a významnosti platanu.
26. Konkrétně šlo o dendrologický posudek Ing. K., Ph.D., odborné stanovisko AOPK České republiky a znalecký posudek Ing. Součkové. Prvoinstanční správní orgán přitom zdůraznil, respektive poučil účastníky řízení, že při hodnocení návrhu na památné

stromy se hodnotí řada kritérií a hodnot (hodnota dendrologická, ekologická, krajinná a estetická) a že z opatřených podkladů vyplývá, že uvedené hodnoty stromu jsou vysoké a vzhledem k tomu také obsahují doporučení vyhlásit platan památným stromem.

27. Krajský soud ověřil, že tyto závěry zmíněným podkladům odpovídají. Podle dendrologického posudku Ing. K., Ph.D. ze dne 22. 7. 2015 má platan výšku 20 – 25 m a v době šetření byl naprosto zdravý, vitální a perspektivní. Konstatuje se v něm rovněž, že nemá příznaky reakce na stres, a to jak povrchový, tak podpovrchový. Podle posudku jde o strom s nejvyšší sadovnickou hodnotou. Ke kořenovému systému je v posudku uvedeno, že u tohoto druhu stromů sahá zhruba do stejné šíře jako jeho koruna a že v případě jakýchkoliv zemních prací na parcelách č. 266/1, č. 274/1 a č. 274/2 by došlo k jeho vážnému poškození či likvidaci tohoto nádherného majestátního stromu.
28. V souvislosti s danou otázkou požádal prvoinstanční správní orgán Agenturu ochrany a přírody České republiky, tedy organizační složku státu, zřízenou podle zákona o OPK, jejímž předmětem činnosti je mimo jiné výkon státní správy na území chráněných krajinných oblastí a odborná podpora výkonu státní správy na úseku ochrany přírody a krajiny, spočívající např. právě i ve vypracovávání odborných stanovisek v oborech ochrana přírody, o vyjádření se k návrhu na vyhlášení platanu za památný strom. V jí vypracovaném odborném stanovisku ze dne 19. 8. 2016 se pak též uvádí, že vitální koruna má průměr 20 – 25 m, že zdravotní stav platanu je dobrý a že jeho vitalita je výborná. Dále je v něm konstatováno, že platan plní estetické a ekologické funkce, je pěkného habitu a svými parametry splňuje kritéria pro kategorii památného stromu. Agentura ochrany a přírody České republiky se tak ztotožnila s návrhem na vyhlášení platanu přírodní památkou.
29. Pokud jde o znalecký posudek č. 6/4/16 ze dne 21. 12. 2016 zpracovaný Ing. M. S., byl vyhotoven rovněž z podnětu prvoinstančního správního orgánu. V popisu lokality se v něm mimo jiné uvádí, že šíře koruny je 24 m a vzhledem k charakteru pozemku parc. č. 274/1 v k. ú. Jičín se dá předpokládat, že pod stavbou plechové garáže nejsou přítomny žádné aktivní kořeny. Jinak hodnotí stav platanu jako výborný a dodává, že svým vzrůstem silně esteticky ovlivňuje celé své bezprostřední okolí, že se jedná o mohutnou soliteru, jež si zaslouží veškerou dostupnou ochranu před možnými negativními vlivy. Z těchto důvodů (nadprůměrná kvalita stromu, vitalita, zdravotní stav, sadovnická hodnota, estetická kvalita) znalkyně dodala, že naprosto souhlasí s návrhem na vyhlášení platanu památným stromem.
30. Z uvedeného je tak zřejmé, že důvody, které vedly k vydání žalobou napadeného rozhodnutí, odpovídají zjištěnému skutkovému stavu věci, všem třem jeho zmíněným podkladům, které se rovněž zcela jednoznačně shodují v tom, že ochrana předmětného platanu formou jeho vyhlášení památným stromem je na místě. Právě i vzhledem k této shodě neobstojí žalobní námitka, podle které dendrologický posudek nemusí být objektivní, když byl zpracován na žádost navrhovatelky rozhodnutí, nehledě na to, že žalobkyně žádnou konkrétní námitku zpochybňující správnost dendrologického posudku ani nepředložila. Svým žalobním tvrzením tak zůstala v rovině pouhé spekulace.
31. Co však žalobkyně vůbec nezpochybňovala, bylo to, že „ze shromážděných podkladů vyplývá pouze to, že se jedná o jedince s nadprůměrnou kvalitou z hlediska vitality, zdravotního stavu, sadovnické hodnoty i estetické kvality.“ Jak však plyne z výše citovaného

rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 84/2013-33, tak i tyto skutečnosti jsou zcela relevantní a dostatečné pro vyhlášení stromu za přírodní památku. Tedy vynikající vzrůst, vitálnost, ojedinělost (předmětný platan má být dokonce jedinečným stromem v rámci celého regionu Jičínska, nejen města Jičína samotného), zdravotní stav, sadovnická a estetická hodnota, a v neposlední řadě i věk stromu. Je si totiž třeba uvědomit, že předmětný platan není ani v polovině svého života, neboť jak je všeobecně známo, v dobrých životních podmínkách se dožívá věku několik stovek let. Právě proto a pro jeho výše popsané hodnoty, je ho třeba chránit.

32. Rozhodně se nelze ztotožnit se žalobkyní v tom, že mimořádnost platanu byla založena jen na subjektivních pocitech. Ty by se jistě mohly projevit při hodnocení estetické stránky věci, neboť míra tzv. krasocitu není u každého zcela stejná, avšak v dané věci nebyla estetická funkce platanu zdaleka jedinou, pro kterou došlo k jeho vyhlášení památným stromem (viz výše). Z přiložené fotodokumentace platanu je ale skutečně zřejmé, že jde o krásný a výjimečný strom. V tom se krajský soud se zpracovateli výše uvedeného dendrologického posudku, odborného stanoviska i znaleckého posudku plně ztotožňuje. Nelze přitom nevidět, že jde o hodnocení provedené odborně způsobilými osobami. Na rozdíl od žalobkyně, v pozadí jejíž žaloby jsou navíc její soukromé zájmy.
33. Na závěrech prvoinstančního správního orgánu a žalovaného nemůže nic změnit ani žalobkyní zmiňovaný metodický pokyn Ministerstva životního prostředí k vyhlásování památných stromů. Pokud totiž žalobkyně v této souvislosti zmiňuje, že o takovou dřevinu by se mohlo jednat pouze v případě, pokud by byla vynikající svým vzrůstem, věkem, krajinou dominancí, byla introdukovanou dřevinou či dřevinou připomínající historické události, pak je z výše uvedeného zřejmé, že platan naplňuje i tyto požadavky. Ostatně žalobkyně dále tento metodický pokyn již dále nerozebírala a spokojila se s tímto ničím nedoloženým tvrzením. Tedy vůbec je nepoměřovala s konkrétními závěry v žalovaném rozhodnutí.
34. K odkazu žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 84/2013-33, podle něhož „*bledisko mimořádného významu mohou zakládat i skutečnosti, že strom je vynikající svým vzrůstem, věkem, nicméně toto musí být založeno na ojedinělosti a raritnosti*“, dlužno poznamenat, že z podkladů rozhodnutí plyne, že platan je vynikající nejen svým vzrůstem a věkem, nýbrž že má řadu dalších znaků a funkcí (viz výše), z nichž bylo možno a také byla dovozena jeho ojedinělost a raritnost. Ostatně v širším okolí nejsou takové stromy „*běžně k vidění*“, respektive v širokém okolí se nenacházejí, jak vyplývá ze správního spisu. Pokud by tomu mělo být jinak, jistě by na ně žalobkyně alespoň poukázala.
35. Lze tedy shrnout, že oba orgány veřejné správy zúčastněné na řízení se danou věcí velmi podrobně zabývaly a že krajský soud neshledal, že by bylo žalované rozhodnutí nepřezkoumatelné, ať již pro nedostatek důvodů rozhodnutí či pro nesrozumitelnost. Z odůvodnění tohoto rozsudku, do něhož byly převzaty i podstatné části odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, je totiž zřejmé, na základě jakých důkazů bylo ve věci rozhodováno, že šlo o důkazy zcela relevantní a plně odůvodňující rozhodnutí ve věci a že své úvahy vedoucí k rozhodnutí správní orgány náležitým a pochopitelným způsobem objasnily. Skutečnost, že se žalobkyně se závěry obou stupňů správních orgánů neztotožňuje, nemůže sama o sobě činit rozhodnutí nepřezkoumatelným (§ 76 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.). Pokud se žalobkyně v žalobě odvolávala na judikaturu plynoucí

z rozsudku Nejvyššího správního soudu, dlužno konstatovat, že tak činila nepřipadným způsobem.

36. Ve druhé části žaloby žalobkyně namítala nepřiměřenost zásahu do svých práv a oprávněných zájmů v důsledku vyhlášení platanu za památný strom. Stanovením ochranného pásma podle ní dochází k ohrožení jejího vlastnického práva a možnosti s ním dále disponovat. Žalovaný se však s tímto tvrzením neztotožnil, když uvedl, že pozemek žalobkyně je toliko zčásti zatížen existencí ochranného pásma vycházejícího ze zákona a že vyhlášení stromu za památný nezakládá jakékoliv omezení dispozice s vlastnickými právy vlastníků pozemků, tzn., že pozemky může vlastník prodávat i pronajímat bez omezení. S tím žalobkyně zásadně nesouhlasí, neboť dle § 46 odst. 3 zákona o OPK lze stanovené činnosti a zásahy v ochranném pásmu provádět jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody. V tomto ochranném pásmu není přímo ze zákona dovolena žádná pro památný strom škodlivá činnost, například výstavba, terénní úpravy, odvodňování, chemizace. V důsledku omezení dispozice s takovou nemovitostí přitom klesá i její hodnota. Žalobkyně má za to, že součástí výkonu vlastnického práva dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod je bez dalšího též právo s věcí disponovat, za které lze považovat též stavební činnosti či terénní úpravy.
37. Poté žalobkyně shrnula průběh řízení, jehož výsledkem bylo žalované rozhodnutí, a dovozovala, že prvoinstanční správní orgán nedokázal platně vymezit ochranné pásmo a podmínky ochrany v něm. Při formulování této námitky vycházela ze skutečnosti, že obsahem prvních dvou prvoinstančních rozhodnutí vymezení ochranného pásma platanu vždy bylo. Navzdory tomu a legitimnímu očekávání žalobkyně se správní orgán rozhodl ve svém třetím rozhodnutí ze dne 30. 1. 2018 ochranné pásmo nestanovit vůbec a ponechat je na jeho základní úpravě dle ust. § 46 odst. 3 zákona o OPK. Ochranné pásmo tak činí pro předmětný strom podle žalobkyně celkem přibližně 40 metrů, tedy více než trojnásobek původně stanoveného a očekávaného ochranného pásma, o němž prvoinstanční správní orgán rozhodl v předchozích zrušených rozhodnutích. Žalobkyně v této souvislosti namítala nepřiměřenost zákonem o OPK stanoveného ochranného pásma, a to i v souvislosti s absencí zdůvodnění, proč by měl být pozemek pod plechovou garáží do ochranného pásma zařazen, když sám správní orgán v předchozích rozhodnutích konstatoval, že se nedá předpokládat, že by se pod plechovou garáží nacházely aktivní a živé kořeny předmětného platanu.
38. Z pohledu žalobkyně tak dvě předchozí rozhodnutí správního orgánu skutečně chránila její oprávněné zájmy, když se je správní orgán v nich snažil vyvážit s veřejným zájmem na ochraně památného stromu. Stanovení ochranného pásma platanu prostým odkazem na zákonné ustanovení však zásadu přiměřenosti zásahu nerespektuje. Vzhledem k tomu má žalobkyně za to, že bylo na straně žalovaného povinností provést důkladné posouzení možnosti stanovit ochranné pásmo individuálně a přiměřeně vzhledem k okolnostem místa.
39. Žalobkyně dále namítala, že při ústním jednání na místě samém dne 23. 11. 2017, jehož se účastnili i zástupci žalovaného, bylo výslovně dohodnuto, že ochranné pásmo, pokud by došlo k rozhodnutí o vyhlášení stromu za památný, bude v rámci ochrany práv žalobkyně stanoveno na hranici mezi pozemky parc. č. 274/1 a parc. č. 266/1, takže by nezasahovalo na pozemek ve vlastnictví žalobkyně. Správní orgán se však tímto neřídil a odklonil se od svých předchozích rozhodnutí, čímž zatížil své rozhodnutí podle žalobkyně zásadní vadou. Žalobkyně má jeho postup za nekonzistentní s předchozím

shromažďováním důkazního materiálu, včetně vyhotovení znaleckého posudku, který byl, co do otázky č. 2, určen k posouzení přibližné velikosti kořenového systému, a tedy stanovení přiměřeného ochranného pásma. Žalobkyně se tomuto postupu bránila odvoláním proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, ale ani žalovaný se s těmito skutečnostmi, včetně porušení zásady legitimního očekávání, řádně nevypořádal. Neprovedl tzv. test proporcionality, tedy poměrování dvou proti sobě stojících hodnot a práv, kdy na jedné straně stojí vlastnické právo žalobkyně a na straně druhé zájem na ochraně přírody.

40. Rovněž k otázce ochranných pásem kolem přírodních památek se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 84/2013-33, a to takto:

„[19] Není přitom rozhodné, zda v době rozhodování správního orgánu některé ze škodlivých činností reálně brozí či nikoli, neboť ochranné pásmo je vymezeno pro futuro pro všechny možné v budoucnosti potencionálně prováděné činnosti. Ze znění zákona o ochraně přírody a krajiny nijak nevyplývá, že by správní orgány musely jako památný strom vyhlásit jen ten strom, kterému nějaká škodlivá činnost reálně brozí. Nejvyšší správní soud tu opakovaně zdůrazňuje, že správní orgány měly posoudit naplnění kritéria mimořádné významnosti ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 zákona o ochraně přírody, na základě kterého po vyhlášení stromu jako památného se mu poskytne příslušná ochrana před škodlivými činnostmi, a nikoli to, zda se musí určitá činnost stěžovateli zakázat či nikoli.

Ve vztahu k tvrzenému porušení čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a neposkytnutí náhrady za omezení vlastnického práva stěžovatele Nejvyšší správní soud uvádí, že v posuzované věci však s ohledem na okolnosti případu ve vztahu ke stěžovateli nelze, než dospět k závěru, že se jedná o omezení jeho vlastnického práva ve prospěch chráněného obecného zájmu (tj. bez náhrady) podle čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Omezení vlastnického práva stěžovatele totiž spočívá v ochraně přírody (zde památného stromu), která je zvýšená oproti „základní úrovni ochrany“ poskytované dřevinám rostoucím mimo les. Toto omezení vlastnického práva však není podle názoru Nejvyššího správního soudu příliš intenzivní, a to z toho důvodu, že ochranné pásmo pouze částečně zasahuje na pozemek stěžovatele, přičemž velikost ochranného pásma odpovídá velikosti koruny stromu (která dle vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny činí 9 m). Stěžovatel by tedy ve výkonu svého vlastnického práva k předmětnému pozemku byl omezen již na základě toho, že předmětný strom je nutné chránit podle ustanovení § 7 zákona o ochraně přírody a krajiny. Vyhlášení předmětného stromu za památný s ochranným pásmem ve tvaru kruhu o poloměru pouze 6,5 m, které pouze částečně zasahuje na pozemek stěžovatele, přičemž i bez vyhlášení stromu za památný by na stěžovatele pravděpodobně ve zcela shodné části jeho pozemku dopadala povinnost podle ustanovení § 7 zákona o ochraně přírody a krajiny, nepředstavuje tak intenzivní zásah, který by ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu dokládal, že se jedná o omezení ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, za něj by bylo nutné poskytnout stěžovateli náhradu.“

41. Ani druhou žalobní námitku, týkající se ochranného pásma platanu, neshledal krajský soud odůvodněnou. A to již jen pro to, že o něm nebylo žalovaným rozhodnutím, respektive rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu, vůbec rozhodnuto. Chybí tak předmět přezkumného soudního řízení. Prvoinstanční správní orgán totiž ponechal rozsah ochranného pásma na obecné zákonné úpravě, jak je vymezena v § 46 odst. 3 zákona o OPK. V něm je stanoveno, že pokud správní orgán nezabezpečí památné stromy ochranným pásmem, tak že v tom případě „*má každý strom základní ochranné*

pásma ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene měřeného ve výšce 130 cm nad zemí.“ Protože prvoinstanční správní orgán jako orgán ochrany přírody nestanovil platanu ochranné pásmo, je tedy kolem něho základní ochranné pásmo v rozsahu dle zákona o OPK. Jeho přezkum krajskému soudu nepřísluší, neboť soudy jsou ve své činnosti zákonem vázány (viz Čl. 95 Ústavy).

42. Krajský soud nesdílí ani názor žalobkyně, že by se prvoinstanční správní orgán s otázkou ochranného pásma platanu nevypořádal. Proč přistoupil k obecné úpravě ochranného pásma, totiž vysvětlil na straně čtvrté odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Bylo tomu tak s ohledem na právní názor žalovaného, podle něhož v případě odstranění stavby plechové garáže by nebylo možno hranici ochranného pásma tak, jak bylo stanoveno v předchozích rozhodnutích prvoinstančního správního orgánu („na severní a severovýchodní straně vzdálenějším obvodem plechové otevřené garáže na st. p. č. 274/1 k. ú. Jičín“), přesně určit. A jak již bylo uvedeno výše, žalobkyně je držitelkou přivolení stavebního úřadu k odstranění stavby plechové garáže.
43. Pokud jde o rozsah nyní stanoveného ochranného pásma, žalobkyně o něm v žalobě uvádí zjevnou nepravdu, tvrdí-li, že má v průměru cca 40 metrů, tedy více než trojnásobek původně stanoveného a jí očekávaného ochranného pásma, jak o něm prvoinstanční správní orgán rozhodoval předtím. Žalobkyně si totiž zjevně spletla při jeho výpočtu průměr kmene platanu s jeho obvodem, v důsledku čehož dospěla k tomuto nesprávnému závěru. Byl-li totiž obvod platanu ve výšce 1,3 m nad zemí 4,01 m, pak průměr jeho kmene byl jen 1,277 m (vycházejí z předpokladu, že kmen stromu má v podstatě tvar kruhu). Obvod kruhu, označovaný písmenem „o“, je totiž definován rovnicí „o“ (obvod kruhu), rovná se „ π “ (čte se „pí“ a je to matematická konstanta o hodnotě cca 3,14) x „d“ (průměr kruhu). Dosazením naměřené hodnoty obvodu platanu do tohoto vzorce a jeho výpočtem vyjde právě průměr kmenu 1,277 m. To znamená, že je-li základní zákonné ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku průměru kmene, pak je jeho poloměr cca 12,77 m (10 x 1,277 m).
44. Stanovil-li tedy prvoinstanční správní orgán v předchozích a následně zrušených rozhodnutích ze dne 15. 5. 2017 a ze dne 20. 9. 2017 ochranné pásmo v rozsahu kruhu o poloměru 13 m, byť s jistým upřesněním, nemůže být řeči o tom, že by zákonem stanovené ochranné pásmo památného platanu mohlo jakkoliv žalobkyni překvapit, dotknout se jejího legitimního očekávání. Ve výsledku je totiž zákonné ochranné pásmo platanu v podstatě stejné, jako bylo ochranné pásmo dle dříve vydaných a zrušených prvoinstančních rozhodnutí o nich. V této souvislosti neobstojí ani námitky, že se nedá předpokládat, že se pod plechovou garáží nachází aktivní a živé kořeny platanu. Tím je totiž nepochybně myšleno to, že kořeny pod ní nejsou přínosem pro výživu platanu, ale tyto kořeny nezanikly, neshnily, nýbrž mají i nadále důležitou funkci pro stabilizaci stromu. I kdyby tomu tak však nebylo, což krajský soud vůbec nepřipouští, tak nad tím samým prostorem, v němž žalobkyni o kořeny jde, je situována koruna platanu, o jejíž ochraně nelze již vůbec pochybovat.
45. Krajský soud tak dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ve výroku I. tohoto rozsudku zamítl.
46. Výrok o nákladech účastníků řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Protože

žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a pokud jde o žalovaného, ten se práva na náhradu nákladů řízení vzdal, bylo ve výroku II. tohoto rozsudku stanoveno, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení.

47. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Žádné takové náklady osobám zúčastněným na řízení nevznikly (viz III. výrok tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 12. listopadu 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu